

ननु भक्तैरेव जित इति कथं स्पर्धमानैरपि सृष्ट्यादिकर्तृभिरन्यैरीश्वरैर्जयसंभवात्तत्राह तवेति जगत उदयादीनि तवैव विभवः विभवनं महिमा लीले
तियावत् आदिशब्देन प्रवेशनियमनादीनि विश्वसृजस्तु ब्रह्मादयो नेश्वराः किंतु ते तवांशोयः पुरुषः तस्यांशाः तत्र एवं स्थितेऽपि पृथक् पृथगीश्व
रावयमित्यभिमानेन नृथैव स्पर्धते ॥ ३५ ॥ त्वमेव सृष्ट्यादिकर्तृत्वे तदुपपादयति परमाणुः सूक्ष्ममूलकारणं परममहदंति मकार्यं तयोस्त्वमेवाद्यंतां
तरवर्ति आदावंते च अंतरेमध्ये च वर्तितुं शीलं यस्य सः अतएव त्रयविधुरः आद्यंतमध्यशून्योऽध्रुवः ते च त्वया सृज्यंते न तु ध्रुवाः कुत इत्यत आह स
त्वानां सत्त्वेन प्रतीतानां कार्याणामादावंतेऽपि अंतरालेऽपि च तदेव ध्रुवं सुवर्णादिवत् ॥ ३६ ॥ ध्रुवं ध्रुवत्वेन कालतः परिच्छेदो नास्तीत्युक्तं देशतोऽप्यप

तव विभवः खलु भगवन् जगदुदयस्थितिलयादीनि ॥ विश्वसृजस्तेऽशांशास्तत्र मृषा स्पर्धति पृथगभिमत्या
॥ ३५ ॥ परमाणुपरममहतोस्त्वमाद्यंतां तरवर्ति त्रयविधुरः ॥ आदावंतेऽपि च सत्वानां यत् ध्रुवं तदेवांतरालेऽ
पि ॥ ३६ ॥ क्षित्यादिभिरेष किलावृतः सप्तभिर्दशगुणोत्तरैरांडकोशः ॥ यत्र पतत्यणुकल्पः सहांडकोटिकोटिभि
स्तदनंतः ॥ ३७ ॥ विषयतृषो नरपशवो यउपासते विभूतीर्न परंत्वाम् ॥ तेषामाशिषर्दशतदनु विनश्यंतियथारा
जकुलम् ॥ ३८ ॥ कामधियस्त्वयिरचितान परमरोहंति यथा करं भवीजानि ॥ ज्ञानात्मन्यगुणमये गुणगणतोऽ
स्य द्वंद्वजालानि ॥ ३९ ॥

रिच्छेदमाह क्षित्यादिभिरिति पूर्वस्मात् पूर्वस्मात् दशगुणमुत्तरोत्तरैरधिकैरावृतः यत्र त्वयि अणुक
ल्पः पतति परिभ्रमति तत्तस्मादनंतस्त्वम् ॥ ३७ ॥ यस्मादेवं परमेश्वरस्त्वमेव अन्ये देवास्तव विभूतयः अतस्त्वां विहाय विषयकामनयाऽन्योपास
का अतिमंदा इत्याह विषयेषु तृट् तृष्णा येषां ते नराकाराः पशवः कुतः ये विभूतीं रिद्राद्या उपासते न तु परंत्वाम् ततः किंतत्राह तेषामिति तदनु उपास्य
नाशानंतरं यथाराजकुलमनुराजकुलनाशानंतरं यथा तत्सेवकानामाशिषो नश्यंतितद्वत् अयंच परमोऽवधिः मध्येऽपि नश्यंत्येव ॥ ३८ ॥ विष
यकामेनापि कृता त्वत्सेवामोक्षफलैवेत्याह कामधियः विषयकामना अपि हे परम त्वयिरचिताः कृताश्चेत् नरोहंति देहांतरोत्पत्तये न भवंति करं भवी
जानि भर्जितबीजानि यथा यतोऽस्य जीवस्य गुणगणादेव द्वंद्वसमूहा भवंति अतः कामेनापि निर्गुणस्य तव भजनाच्छनैर्नैर्गुण्यं भवतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥